

Caroline Appelberg
Tel: 010-698 15 64
caroline.appelberg
@naturvardsverket.se

KONSEKVENsutREDNING
2019-XX-XX Ärendenr:
NV-04065-18

Konsekvensutredning för ändring av bilaga 2, 3 och 6 till föreskrifterna (NFS 2016:8) om miljörapport

1. Sammanfattning

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till ändring av vissa bilagor till föreskrifterna om miljörapport. Ändringarna berör enbart bilaga 2, 3 och 6 samt krävs för insamling av de uppgifter från verksamhetsutövarna som behövs för Sveriges rapportering till Europeiska kommissionen (EU-kommissionen) under Industriutsläppsdirektivet¹ (IED) och Avloppsdirektivet².

Förslaget berör ca 80 förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall (FFA), ca 470 avloppsreningsanläggningar och ca 130 förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar (FSF), samtliga tillståndspliktiga.

2. Beskrivning av problemet och vad Naturvårdsverket vill uppnå

2.1. Bakgrund

IED innebär krav på medlemsstaternas rapportering till EU-kommissionen för EU:s uppföljning och utvärdering.

Den grundläggande tanken bakom direktivet är att minska utsläppen från Europas industrianläggningar och därmed få en positiv påverkan på flera olika typer av hälso- och miljöstörningar. Detta påverkar bl.a. möjligheterna att uppnå miljömålen Frisk luft, Ingen övergödning, Bara naturlig försurning och Giftfri miljö. Rapporteringen syftar till att ge EU-kommissionen underlag från medlemsstaterna dels för att övervaka efterlevnaden av direktivet, dels för att utvärdera hur genomförandet fungerar i sin helhet inom unionen, i syfte att vid behov föreslå en förändring för rådet och parlamentet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar).

² Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Naturvårdsverket är den myndighet som ansvarar för Sveriges rapportering till EU-kommissionen. Det underlag Naturvårdsverket behöver för att genomföra rapporteringen omfattar både uppgifter från verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. För att Naturvårdsverket ska få tillgång de uppgifter som vi behöver från verksamhetsutövare för rapporteringen har det tidigare införts krav i föreskrifterna om miljörapport på att verksamhetsutövare ska lämna uppgifter om bl.a. anläggningar som förbränner avfall. Genom miljörapporten får Naturvårdsverket således tillgång till de uppgifter som behöver lämnas av verksamhetsutövarna.

De första föreskrifterna om årlig miljörapportering för tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter gavs ut år 1990. Idag regleras rapporteringen i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport. Drygt 6 000 verksamheter inom en rad olika branscher beräknas ingå i det svenska miljörapporteringssystemet. Uppgifterna som lämnas i miljörapporterna är ett viktigt underlag för tillsynsmyndigheternas arbete, samt för internationell rapportering, uppföljning av nationella och regionala miljömål samt för statistik på miljöområdet. Miljörapporteringen sker elektroniskt via Svenska MiljörapporteringsPortalen (SMP).

2.2. Behov av utökad miljörapportering

För att minska den administrativa bördan för verksamhetsutövarna och för att underlätta sammanställningen av underlag till EU-rapporteringen är avsikten att så långt möjligt samlat få in de underlagsdata och bilagor som behövs i samband med den nationella miljörapporteringen. På detta sätt kan en stor del av arbetet genomföras i samband med den nationella miljörapporteringen och granskningen av miljörapporterna.

2.3. Stora förbränningsanläggningar

Idag rapporterar verksamhetsutövare in särskilda uppgifter avseende varje enskild förbränningsanläggning som omfattas av dispensbeslut rörande liten fjärrvärmeproduktion enligt 89 § FSF. Uppgiften som rapporteras är den andel av anläggningens produktion av användbar värme som under året levererats i form av ånga eller varmvatten till ett öppet fjärrvärmenät som inte är begränsat till en eller ett fåtal användare. Dispenser enligt 89 § FSF är tidsbegränsade och fick som längst gälla till och med den 1 juli 2018. Skyldigheten att lämna dessa uppgifter kan därför utgå från föreskriften. Förslaget berör alla stora förbränningsanläggningar som har haft en dispens enligt 89 § FSF. Även uppgiften som avser att förordningen (2013:253) om förbränning av avfall, FFA, är tillämplig föreslås utgå. Skälet till detta är att det framgår att bilaga 2 är tillämplig för förbränningsanläggningar som omfattas av FSF. Däremot ska det även fortsättningsvis finnas en kryssruta i SMP som verksamhetsutövaren fyller i om FSF är tillämplig.

2.4. Anläggningar som förbränner avfall

Under IED ska rapportering till EU-kommissionen avseende anläggningar som förbränner avfall ske enligt art. 51.4, 55.2 och 72 IED.

Precisering avseende kraven på rapportering från EU-kommissionen sker via genomförandebeslut. Genom kommissionens genomförandebeslut 2012/795/EU³ fastställdes en skyldighet för medlemsstaterna att rapportera om genomförandet av direktiv 2010/75/EU avseende perioden 2013–2016. Eftersom den tidsperiod under vilken beslutet har verkningar har löpt ut har beslutet upphävt och ersatts av ett nytt beslut, 2018/1135/EU⁴, som avser perioden från och med 2017 och framöver. Det nya beslutet fattades den 10 augusti 2018.

2.4.1. Anläggningar som berörs av de föreslagna ändringarna

I Sverige finns förbränningsanläggningar som förbränner avfall och omfattas av FFA på cirka 80 platser. Samtliga anläggningar kommer att beröras av ändringarna i bilaga 3.

På ca 60 av dessa 80 platser finns de berörda förbränningsanläggningarna på värmeverk eller kraftvärmeverk. På ca 35 av dessa 60 platser finns minst en produktionsenhet som klassificeras som en så kallad avfallsförbränningsanläggning. På övriga ca 25 platser klassificeras alla berörda produktionsenheter som samförbränningsanläggningar.

På cirka 20 av de 80 platserna ligger förbränningsanläggningen inom en industri. Samförbränningsanläggningar som är cementugnar finns på tre platser. Samförbränningsanläggningar som är fastbränslepannor inom massaindustri finns på ca sju platser. Samförbränningsanläggningar inom andra industrigrenar (kemisk industri, läkemedelsindustri, livsmedelsindustri, träindustri, mineralindustri och metallframställning) finns på ca tio platser.

I många fall finns på samma plats både en stor förbränningsanläggning och en anläggning som förbränner avfall.

2.4.2. De föreslagna ändringarna

Inför tidigare ändringar av miljörapportföreskriften har det varit oklart vilka uppgifter som medlemsstaterna från och med rapporteringsåret 2017 ska lämna för att uppfylla rapporteringsskyldigheten. Det nuvarande uppgiftskravet i miljörapportföreskrifterna kan härledas till det tidigare genomförandebeslutet och är därtill baserade på förhandsinformation från EU-kommissionen. Genom 2018 års beslut är det nu fastställt vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna.

³ Kommissionens genomförandebeslut 2012/795/EU av den 12 december 2012 om fastställande av typ, format och periodicitet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig vid rapporteringen om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 349, 19.12.2012, s. 57).

⁴ Kommissionens genomförandebeslut 2018/1135 av den 10 augusti 2018 om fastställande av typ, format och periodicitet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig vid rapporteringen om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 205, 14.8.2018 s. 40)

Mot bakgrund av vad som anges ovan bedömer vi att bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport behöver ändras. Vi har därför tagit fram förslag till ändringar av bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport som avser vad anläggningar som förbränner avfall ska rapportera. De föreslagna ändringarna följer av Sveriges rapporteringskrav under IED. Ett antal uppgifter som inte längre krävs enligt det nya genomförandebeslutet tas bort. Uppgifterna som kommer att tillkomma har till stor del funnits med i den Excelfil som verksamhetsutövarna lämnar uppgifter i och tidigare varit frivilliga för verksamhetsutövarna att lämna. Andra uppgifter som varit obligatoriska att lämna förtydligas utifrån de krav som ställs i 2018 års beslut. Ändringarna beskrivs närmare nedan.

2.4.3. Nominell kapacitet

Enligt bilaga 1 punkten 1.3.3 a i 2018 års genomförandebeslut ska medlemsstaterna rapportera avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningens sammanlagda nominella kapacitet. Med nominell kapacitet avses enligt art. 3.42 IED den sammanlagda förbränningskapaciteten hos de ugnar som avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningen består av, enligt specifikation av konstruktören och bekräftelse från verksamhetsutövaren, med vederbörlig hänsyn tagen till värmevärdet hos avfallet, uttryckt i kvantiteten avfall som förbränns per timme.

I svensk rätt har nominell kapacitet översatts med förbränningskapacitet, såväl i miljörapportföreskriften som i förordningen om förbränning av avfall. Definitionen av nominell kapacitet i direktivet motsvaras inte av någon definition i svensk rätt.

Uppgiftsskyldigheten enligt beslutet omfattar således avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet om två ton avfall per timme eller mer. Eftersom den behöriga myndigheten för att uppfylla kraven i art. 55.3 även ska föra en förteckning över anläggningar med en nominell kapacitet av mindre än två ton per timme bör uppgiftsskyldigheten att ange nominell kapacitet omfatta samtliga anläggningar.

Sammanfattningsvis bedömer vi att med anledning av 2018 års beslut bör det av föreskriften tydliggöras att det är ett krav för samtliga anläggningar att uppgiften om nominell kapacitet lämnas i miljörapporten.

2.4.4. Tillåten kapacitet för farligt och icke-farligt avfall

I föreskrifterna om miljörapport efterfrågas tillståndsgiven mängd avfall som får förbrännas per år. Enligt punkterna 1.3.3 b-c i 2018 års genomförandesbeslut ska medlemsstaterna rapportera anläggningens tillåtna kapacitet för farligt respektive icke-farligt avfall. EU-kommissionen efterfrågar förbränningsanläggningens kapacitet i ton avfall per år. Vidare följer av 5 § 6 miljörapportföreskriften att tillståndspliktiga verksamheter ska lämna uppgifter om tillståndsgiven och faktisk produktion eller annat mått på verksamhetens omfattning. Nu föreslagen ändring är en precisering av detta krav.

Uppgiftsskyldigheten innebär således att miljörapportföreskriften bör preciseras så att det tydligt framgår att skyldigheten att lämna uppgifter innebär att verksamhetsutövaren ska lämna uppgifter om tillståndsgiven mängd farligt avfall respektive icke-farligt avfall. Uppgiftsskyldigheten utökas till att avse samtliga enskilda förbränningsanläggningar som omfattas av FFA.

2.4.5. Art. 46.2 i direktiv 2010/75/EU avseende begränsning av utsläpp

Enligt punkt 1.3.3.d i 2018 års genomförandebeslut ska medlemsstaterna för avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet av minst två ton per timme från och med rapporteringsåret 2018 rapportera om mer än 40 procent av den alstrade värmen kommer från farligt avfall och om anläggningen samförbränner obehandlat blandat kommunalt avfall. Rapporteringsskyldigheten är att hänföra till art. 46.2 i direktiv 2010/75/EU. Artikeln innebär att, om mer än 40 procent av den alstrade värmen i en samförbränningsanläggning kommer från farligt avfall eller anläggningen samförbränner obehandlat blandat kommunalt avfall, de gränsvärden för utsläpp som fastställs i del 3 i bilaga VI tillämpas för anläggningen.

Uppgiften har tidigare funnits med i den Excel-fil som verksamhetsutövaren rapporterar genom men då som frivillig uppgift. Uppgiftsskyldigheten enligt genomförandebeslutet innebär att denna uppgift framöver bör vara obligatorisk och omfatta enskilda förbränningsanläggningar med förbränningskapacitet två ton avfall per timme eller mer.

2.4.6. Uppgifter som utgår från bilaga 3

Följande uppgifter föreslås utgå.

- Att förordningen om förbränning av avfall är tillämplig (Bilaga 3 andra stycket 2).

Eftersom det framgår att bilaga 3 är tillämplig för förbränningsanläggningar som omfattas av FFA kan denna punkt utgå. Däremot ska det även fortsättningsvis finnas en kryssruta i SMP som verksamhetsutövaren fyller i om FFA är tillämplig.

- Antal drifttimmar under året (Bilaga 3 tredje stycket 4)
- Antal haverier och den sammanlagda tid som haverierna varat. (Bilaga 3 tredje stycket 5)

Tidigare fanns det i EU-kommissionens underlag inför rapporteringsverket krav på att lämna uppgifter om det sammanlagda antal timmar under året som den enskilda förbränningsanläggningen varit i drift samt antal haverier och den sammanlagda tid som haverierna varat. Eftersom det saknas ett sådant krav i 2018 års genomförandebeslut och det inte heller framgår av IED i övrigt kan uppgiftskravet utgå.

- Om det under året har skett överträdelser av de krav för utsläpp till luft som anges i 56–99 § förordningen om förbränning av avfall avseende stoft, totalt organiskt kol, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid,

- kväveoxider, kolmonoxid, kvicksilver, sammanlagt utsläpp av kadmium och tallium, sammanlagt utsläpp av antimon, arsenik, bly, krom, kobolt, koppar, mangan, nickel och vanadin samt sammanlagt utsläpp av dioxiner och furaner
- Om det under året har skett överträdelser av de krav för utsläpp till vatten som anges i 100–102 §§ förordningen om förbränning av avfall avseende totalt suspenderat material, kvicksilver, kadmium, tallium, arsenik, bly, krom, koppar, nickel och zink samt sammanlagt utsläpp av dioxiner och furaner

I föreskrifterna om miljörapport finns ett befintligt krav att ange antal överträdelser av kraven för utsläpp till luft och vatten som gäller enligt förordningen om förbränning av avfall. Uppgiftskravet får istället anses omfattas istället av 5 d § vari det bl.a. framgår att miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av FFA ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter, utöver vad som anges i bilaga 3, behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FFA.

För varje enskild förbränningsanläggning som omfattas av dispensbeslut enligt 105 § punkterna 2, 3 eller 4 förordningen om förbränning av avfall, eller omfattas av tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor som avses i 28, 32 eller 33 §§ samma förordning, ska anges:

Antal överträdelser under året av respektive villkor som angetts i sådana dispensbeslut, tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor.

Ovan nämnda reglering avser att säkerställa insamling av de uppgifter som behövs för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt art. 51.45 IED. Enligt nämnda bestämmelse i IED ska det bl.a. anges resultaten av kontroller som görs avseende dispensvillkoren. Rapporteringen preciserades enligt tidigare genomförandebeslut i Modul 4, punkt 11.1. 2018 års genomförandebeslut saknar motsvarande krav varför vi bedömer att det är tillräckligt att verksamhetsutövaren anger om anläggningen omfattas av dispensbeslut, tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor.

Uppgiften får istället anses omfattas istället av 5 d § vari det bl.a. framgår att miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av FFA ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter, utöver vad som anges i bilaga 3, behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FFA. Därutöver följer av 5 § punkten 7 att verksamhetsutövaren i sin miljörapport ska redogöra för de villkor som gäller för verksamheten samt hur vart och ett av dessa villkor har uppfyllts under året.

2.5. Avloppsanläggningar

I EU:s avloppsdirektiv (91/271/EEG) ställs krav på medlemsstaternas

⁵ Art. 51.4 har följande lydelse: 4. "Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla driftvillkor som medges enligt punkterna 1, 2 och 3 samt resultaten av de kontroller som görs, som en del av de uppgifter som ska lämnas i enlighet med rapporteringskraven i artikel 72."

avloppsreningsverk. Direktivets bestämmelser har genomförts i svensk rätt genom Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:6) om rening och kontroll av avloppsvatten från tätbebyggelsesom ersatte tidigare föreskrifter om rening (SNFS 1994:7) och kontroll (SNFS 1990:14), Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport, lagen (2016:412) om allmänna vattentjänster, miljöbalken och miljöprövningsförordningen (2013:251). Syftet med direktivet är att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av utsläpp av avloppsvatten. Uppgifterna för efterlevnaden av art. 15 och 17 sammanställs och rapporteras till EU enligt föreskrivna mallar vartannat år.

Tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:6) om rening och kontroll samt ledningsnät som är allmänna enligt lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster och som är anslutna till en tillståndspliktig avloppsreningsanläggning ska särskilt rapportera de uppgifter som anges i 5 h § och bilaga 6 till miljörapportföreskrifterna.

Uppgifterna som nu föreslås tillkomma har tidigare samlats in genom separata förfrågningar. Uppgifter avseende maximal inkommande genomsnittlig veckobelastning (max gvb inkommande) samlades in första gången i samband med förra rapporteringen till EU och togs då in via separat förfrågan. Inför miljörapporteringen i år har uppgiften lyfts in i SMP och i Naturvårdsverkets vägledning för miljörapportering. Detta som en frivillig uppgift. Eftersom EU-kommissionen kräver att uppgiften lämnas är det emellertid nödvändigt att uppgiften lyfts in i föreskriften och framöver blir obligatorisk för verksamhetsutövarna.

Mot bakgrund av vad som anges ovan bedömer vi att bilaga 6 till föreskrifterna om miljörapport behöver ändras. Vi har därför tagit fram förslag till vissa ändringar av bilaga 6 till föreskrifterna om miljörapport. Som ovan nämnts följer de föreslagna ändringarna av Sveriges rapporteringskrav under avloppsdirektivet.

Ändringarna beskrivs närmare nedan.

2.5.1. Maximal genomsnittlig veckobelastning

Enligt miljörapportsföreskrifterna ska verksamhetsutövaren rapportera uppgift om tätbebyggelsens storlek som max gvb, d.v.s. den maximala genomsnittliga veckobelastningen som genereras i tätbebyggelsen. Därutöver ställer EU-kommissionen krav på medlemsländerna att rapportera den maximala genomsnittliga veckobelastningen (pe) som tillförs reningsverket för det givna året. Den maximala inkommande genomsnittliga veckobelastningen syftar på den faktiska, uppmätta belastningen som kommer in till reningsverket under ett år. Naturvårdsverket föreslår att uppgiften framöver ska rapporteras i samband med miljörapporteringen istället för att samlas in genom en separat förfrågan vid ett annat tillfälle.

2.5.2. *Dimensionerande kapacitet*

I miljörapporten lämnar verksamhetsutövaren uppgift om tillståndsgiven anslutning, men i Sveriges rapportering enligt avloppsdirektivet lämnar Sverige istället uppgifter om dimensionerande kapacitet. Med dimensionerande kapacitet avses organic design capacity⁶.

I samband med rapporteringen till EU görs ofta antagandet att tillståndsgiven anslutning är densamma som dimensionerande kapacitet. Det har vid en jämförelse av data visat sig att dimensionerande kapacitet ibland skiljer sig från tillståndsgiven anslutning varför Naturvårdsverket föreslår att även uppgift om dimensionerande kapacitet framöver ska rapporteras i samband med miljörapporteringen.

2.6. *Stora förbränningsanläggningar*

2.6.1. *Uppgifter som utgår*

Eftersom det framgår att bilaga 2 är tillämplig för förbränningsanläggningar som omfattas av FSF kan denna punkt utgå. Däremot ska det även fortsättningsvis finnas en kryssruta i SMP som verksamhetsutövaren fyller i om FSF är tillämplig.

Enligt bilaga 2 ska anläggningar som omfattas av dispensbeslut rörande liten fjärrvärmeproduktion enligt 89 § förordningen om stora förbränningsanläggningar ange uppgifter om den andel av anläggningens produktion av användbar värme som under året levererats i form av ånga eller varmvatten till ett öppet fjärrvärmenät som inte är begränsat till en eller ett fåtal användare. Eftersom det efter den 1 juli 2018 inte längre är möjligt att ha en sådan dispens kan uppgiftsskyldigheten utgå.

3. **En beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd**

De föreslagna ändringarna genomför ändringar i bilaga 2 som avser stora förbränningsanläggningar, bilaga 3 som avser avfalls- och samförbränningsanläggningar och bilaga 6 som avser avloppsanläggningar. Uppgifterna behövs för att avser att säkerställa insamling av de uppgifter som behövs för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt IED och Avloppsdirektivet.

Alternativet till ovanstående ändringar är att uppgifterna samlas in på frivillig väg och att bibehålla nuvarande reglering i NFS 2016:8. Detta är i praktiken den enda alternativa lösningen till att besluta om nya föreskrifter. Naturvårdsverket anser således inte att det finns alternativa regleringsmetoder.

⁶ The organic design capacity (ODC)²⁴ is a technical parameter that indicates the treatment capacity (in p.e.) of the plant. För närmare beskrivning av definitionen se kapitel 4.2 (s. 24) i <http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/info/pdf/terms.pdf>

Fördelen med föreskriften är att den är effektiv och tvingande. Det är enkelt för Naturvårdsverket att få fram på uppgifterna. Det rör sig även till stor del om uppgifter som tidigare lämnats frivilligt av samtliga verksamhetsutövare. Det är därtill tidsbesparande för verksamhetsutövaren att lämna uppgiften samtidigt som övrig miljörapportering sker och ingen tillkommande informationsförfrågan behöver skickas ut och belasta verksamhetsutövaren administrativt.

4. Uppgifter om de bemyndiganden som Naturvårdsverkets beslutanderätt grundar sig på

Naturvårdsverket har ett bemyndigande i 47 a § punkten 1 förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd att i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål. I punkten 3 samma bestämmelse har Naturvårdsverket ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas. Bemyndigandet är meddelat av regeringen med stöd av 26 kap. 20 §, 20 a § och 20 b § miljöbalken.

5. Uppgifter om vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regeringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

De verksamheter som berörs av förslagen är anläggningar som förbränner avfall, stora förbränningsanläggningar och avloppsreningsverk. Därutöver berörs länsstyrelser och kommunala miljönämnder i egenskap av tillsynsmyndigheter samt Naturvårdsverket och även andra centrala myndigheter som nyttjar uppgifter ur SMP.

Som framgår ovan medför föreskrifterna i huvudsak förenkligheter och förtydliganden samt krav på att rapportera nya uppgifter. De nya uppgifterna är till stor del av sådant slag att de direkt framgår av gällande tillstånd för verksamheten. Eftersom ändringarna i stort medför en minskning av vilka uppgifter som ska rapporteras in genom miljörapporten bedömer vi att regleringen inte medför några kostnadsmässiga konsekvenser.

Genom ändringarna säkerställs att uppgifter som Sverige har skyldighet att lämna i internationell rapportering inkommer från verksamhetsutövare. Nedan redovisas konsekvenserna för olika aktörer av respektive förslag.

5.1. Konsekvenser för verksamhetsutövare

Föreslagna ändringar i verksamhetsutövarnas rapporteringsskyldighet bedöms inte medföra några direkta kostnader för de berörda verksamhetsutövarna. Regleringen bedöms totalt sett i viss mån kunna minska företagens tidsåtgång och administrativa kostnader. Detta eftersom antalet uppgifter som ska rapporteras i miljörapportföreskriften totalt sett minskar för vissa branscher och för andra branscher koncentreras insamlingen av uppgifter till ett tillfälle. De

föreslagna ändringarna bedöms inte heller ha effekter av betydelse för ett företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

5.2. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter

Det är tänkbart att nya regler för verksamhetsutövare kan leda till att tillsynsmyndigheterna under en övergångsperiod kan behöva begära kompletteringar i något större utsträckning. Detta bedöms dock vara mindres sannolikt med hänsyn till att det till största delen inte är fråga om utsläppsdata. Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser i övrigt för tillsynsmyndigheterna.

6. En bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i EU.

7. En bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Ändringarna föreslås att genomföras som en ändringsföreskrift. Eftersom de föreslagna ändringarna inte kommer att kunna träda i kraft vid årsskiftet och uppgifterna behöver samlas in för kalenderåret 2019 behöver särskilda hänsyn tas vid utformningen av övergångsbestämmelserna.

Ändringarna kommer därför att träda i kraft den 1 december 2019 för de delar som avser uppgifter som inte samlas in under ett helt kalenderår eller som avser uppgiftskrav som utgår. Övriga ändringar träder i kraft den 1 januari 2020. Detta innebär att för några av ändringarna kommer tiden mellan den 1 januari och ikraftträdande att vara frivilliga för verksamhetsutövarna att rapportera. Övriga ändringar som avser uppgifter som inte samlas in under ett kalenderår kommer emellertid vara obligatoriska att rapportera senast den 31 mars 2020.

Information kommer att publiceras på Naturvårdsverkets webbsida och andra informationskanaler kommer att användas eftersom detta är föreskrifter som berör många verksamheter.